

PĀTHFINDER

Číslo 7 ročník 2008

Robinzonáda 2008 - Mise Noe

Ako sa cíti môj kamarát...

MOJE DLHÉÉÉÉÉ ÚDOLIE

Keď je krátke, ľahko sa ním prechádza. Išli ste s batohom po „nekonečnom“ údolí? Tichá dolina pri Západných Tatrách (16 km), Ľubochnianska dolina vo Veľkej Fatre (25 km), kilometre putovania. Poznáte to? Stále tie isté obrazy, nekonečná cesta, únava, za každou zákrutou sklamanie z nenaplneného očakávania, počítanie medzníkov, ďaleký a neviditeľný cieľ, myseľ, ktorá sa zaoberá pochybnosťami, ťažkosťami putovania a otlakov, ba až odporom. Klesajúca nálada, vzrastajúce šomranie, kritika, smútok, nespokojnosť... A skoro na konci medveď, našťastie v mojom prípade len mŕtvy, chlpatá kopa v strede medvedieho bojiska. Aký rýchly výstup na vrchol to bol!

Aj pri našej práci s deťmi sa môžeme dostať do údolia a prežívať podobné pocity a myšlienky. Strácame odvalu, prežívame odmietnutia, prehry, kritiku, nedorozumenia, nedostatok úspechu, straty, ale aj odpor, znechutenie či pochybnosti.

Niekedy sa dostaneme do údolia vlastnou vinou, osobným zlyhaním a hriechom, nesprávnym reagovaním na ľudí a okolnosti. Niekedy nás iní ľudia dostanú do údolia a to kritikou, „podrazmi“, nedorozumeniami, odmietaním, odporom. Inokedy nás okolnosti môžu priviesť do údolia – choroba, nezamestnanosť. Aj naša samotná práca a služba nás môže dostať do údolia, keď sa nám nedarí, keď nemáme dostatok spolupracovníkov, keď nás sklamú alebo podrazia spolupracovníci, keď sa vyskytnú nehody a rozdielne názory.

Možno sa nachádzaš vo svojom údolí a v duchu sa pýtaš: „Čo robiť?“ Všetci máme sklon prepadnúť sebalútosťi. „Je to nad moje sily, som totálne vyčerpaný, som úplne na dne.“ Ťažko sa prijíma, že to nie je pravda. Poznáš svoje dno? Kiežby tu bol medveď, určite by pomohol. Ale kam, ktorým smerom?

Vtedy som v pokušení sa vzdať, vrátiť sa, odísť zo služby. Pomaly zaostávam a vo vhodnej chvíli, keď ma už nikto nevidí, sa vrátim. Alebo pokušenie prijať lákavú ponuku – autostop. Zastaví auto a ja sa veziem naspäť, je tu prísľub lepšej práce, lepšie postavenie v cirkvi, v zbore, viac uznania, viac moci a istôt.

Milé vodkyne, vodcovia, radcovia či učiteľia detí. Nech prechádzate akýmkoľvek svojím údolím, chceme vám pripomenúť Božie povolanie a Božiu povahu. **„Boh zaiste nedal nám ducha bojzlivosti, ale (ducha) moci a lásky a sebaovládania.“ (2 Tim 1,7)**

Boh je duch sily, aby ti pomohol v tvojej službe. Boh je duch lásky – aby ti pomohol v твоjich vzťahoch k iným ľuďom. Boh je duch kázne (sebadisciplíny) – aby ti pomohol s твоjimi problémami.

A práve to tvoje údolie je cestou, kde máš poznávať, prežívať Božiu povahu a ísť stále ďalej, až na samý vrchol, do najintímnejšieho kontaktu s Bohom. Prosím za každého z vás, aby ste boli víťazmi, ktorí bojujú s prekážkami, sami so sebou, aby sa v živote každého z vás prejavovala Božia sila, láska a sebadisciplína. Nespoliehaj sa na medveďa. Nikdy nevieš, kde je a kedy príde. Pozeraj sa hore na cieľ, ku ktorému si povolaný, a to práve v službe jeho deťom.

DANIEL

AKO SA CÍTI MÔJ KAMARÁT...

Už samotný nadpis vyjadruje to, o čo sme sa v našom malom tábore na chate Jarabinčik snažili. A ako sa to podarilo?

Aj tieto fotografie naznačujú, že nám šlo predovšetkým o dobré kamarátske vzťahy, priateľstvo, vzájomnú pomoc a spoluprácu...

Aj napriek tomu, že veková hranica účastníkov bola dosť nízka, nechýbalo „indiánske“ napätie, dobrodružstvo... Celý program bol koncipovaný tak, aby si deti pri aktivitách pomáhali, vzájomne sa podporovali a rešpektovali.

Či už to boli hry, súťaže, olympiáda alebo zálesácka kuchyňa, výprava, bivakovanie, skúška odvahy, nočný chodníček, pozorovanie hviezd... pri tom všetkom sme sa snažili deťom odovzdať kúsok toho, čo prežívame my, „malí dospelí“.

Z+M

ROBINZONÁDA 2008 MISE NOE

Vítejte zpět v čase! Obrazně řečeno, samozřejmě. Projdeme se společně ve vzpomínkách a představách krásnou krajinou ve Varvažově, kde probíhala letošní velká akce, a to Robinzonáda 2008. Pro tento rok nesla název MISE NOE, pochopitelně ne jen tak pro nic za nic. Stavěli jsme loď, sháněli zvířata do archy a nakonec to všechno spláchla voda... To ale trochu předbíháme.

Po pátečním příjezdu do tábořiště a ubytování byli všichni opravdu překvapení nečekaným zahájením v poněkud netradičním stylu – diskotéka. Překvapení, které si všichni užívali, však netrvalo dlouho. Nevázaná zábava a radovánky skončily s příchodem anděla. Vyslechli jsme si pokárání našeho nevhodného chování. Následoval program všem dobře známý a neodmyslitelně patřící ke každé akci – hra – a ne jen tak ledajaká. Náročné klopýtání po lesní stráni a plnění záluďných úkolů dalo mnohým pořádně zabrat. Hra se poněkud protáhla, všichni už se těšili na kutě.

Ani v sobotu jsme se samozřejmě nenudili. Chválení Pána v přírodě, s přáteli – co víc si přát. Ranní pobožnost byla zpestřena pantomimickým a v některých chvílích úsměvným ztvárněním příběhu Noeho. První část sobotního programu nás čekala již dopoledne. Po vysvětlení pravidel se skupinky odebraly na jednotlivá stanoviště, kde za úspěšně splněný úkol dostaly část puzzle Noemovy archy. Po obědě si skupinky stanoviště vyměnily a jelo se nanovo. ☺

Náročný den, ale rozhodně jsme si užili legraci a vyzkoušeli jsme si týmovou práci a dovednosti. Povečeřením většina doplnila vydanou energii a následoval volný program, tedy každý podle chuti – fotbal, deskové hry, volejbal, promítání filmů, zpívání apod. Na jeden den myslím až dost zážitků, hajdy do postelí!

V neděli dopoledne nás čekala poslední hra. O hře Evoluce jste již jistě slyšeli, ale určitě jste ji nehráli tak, jako kamarádi z Robinzonády. Typický souboj – kámen, nůžky, papír – samozřejmě nechyběl, ale mimo této výzvy měly skupinky možnost utkat se v mnoha dalších soutěžích, jako např. dřepovaná, rozesmívaná, házení žabek, mravenci v marmeládě apod.

Určitě znáte Noeho příběh, a proto jistě také víte, proč stavěl archu. My jsme pocítili na vlastní kůži, jaké to je, když je kolem samá voda. Jen s tím rozdílem, že ta naše voda tryskala z hasičské hadice.

Když soutěžení skončilo, všichni už byli zvědaví, jak to vlastně všechno dopadlo. Vítězná skupina se projela na opravdové lodi! Sami kormidlovali, sami se o vše starali. Tomu říkám odměna! Každý ještě dostal odznak na tričko a hurá domů!

BARA

MODLITEBNÍ STROM

Budeme se stěhovat. Byt, ve kterém teď bydlíme, je malý a už se sem všichni nevejdeme. Dlouho jsme se rozmýšleli, jestli to vydržet a zůstat s přáteli, nebo se odstěhovat do většího bytu, ale do jiného města, a začít úplně znovu. Bylo to velmi těžké rozhodnutí. Nakonec jsme se rozhodli, že se přestěhujeme. Všechno to vypadalo perfektně. Teď se ale blíží čas stěhování, čas loučení a mně začíná být smutno. Jak to asi zvládneme v novém? Najdeme si nové přátele? Musím říct, že se toho bojím.

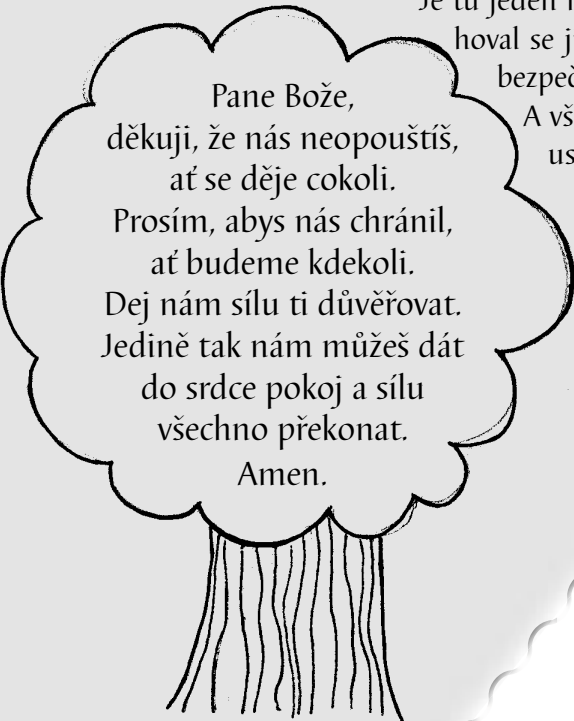
Možná tě také čeká něco nového. Třeba pojedíš o prázdninách poprvé na tábor nebo po prázdninách nastoupíš do nového kolektivu. Třeba se toho také bojíš – jako já.

Je tu jeden muž, který také opustil svůj domov a odstěhoval se jinam. Byl to Pán Ježíš. Opustil nebesa, svoje bezpečí, svého Otce. A přišel sem, na planetu Zemi.

A všichni víme, jak se tady měl. Neměl na růžích ustláno... Přesto se nevzdával, nebyl protivný, ale všechny miloval a rozdával všude kolem dobrou náladu.

Kéž bychom i my měli odvahu a svoji budoucnost uměli svěřit Bohu. On nám dá pokoj i sílu všechno překonat.

JADV

Pane Bože,
děkuji, že nás neopouštíš,
ať se děje cokoli.

Prosím, abys nás chránil,
ať budeme kdekoli.

Dej nám sílu ti důvěřovat.
Jedině tak nám můžeš dát
do srdce pokoj a sílu
všechno překonat.

Amen.

Jak se jmenoval nejmladší syn,
který byl pomazán za krále?

Jak se jmenoval otec synů?

Jak se jmenoval špatný král?

Jak se jmenoval Boží muž?

Poznáš, kterému z bratrů na obrázku patří koruna?

BIBLICKÁ HÁDANKA

Bylo to už velmi dávno a také moc daleko. V jedné zemi vládl špatný král. Špatný proto, že nedodržel sliby, které dal lidem i Pánu Bohu předtím, než se stal králem. Jednou to došlo tak daleko, že se Hospodin rozhodl, že takový král nestojí za nic, a je proto načase vybrat krále nového. Proto zavolal svému příteli – muži, kterého si oblíbil a který měl jít hledat nového krále.

Mělo to ale jeden háček. Když král o takové akci uslyší, muže zabije a nový král nebude. Proto muselo všechno proběhnout tajně. Muž vzal tedy jalovici, že ji půjde obětovat Hospodinu. Když se blížil k městu, běželi mu naproti hlavní vůdci města. Báli se, že nese špatnou novinu a nepřináší pokoj. Ale on je hned ubezpečil, že přichází v míru a že by s nimi rád obětoval Hospodinu. Na hostinu, která je spojená s obětováním, pozval i jednu rodinu, která měla mnoho synů a o které mu Hospodin dopředu řekl, že má ve svém kruhu i budoucího krále.

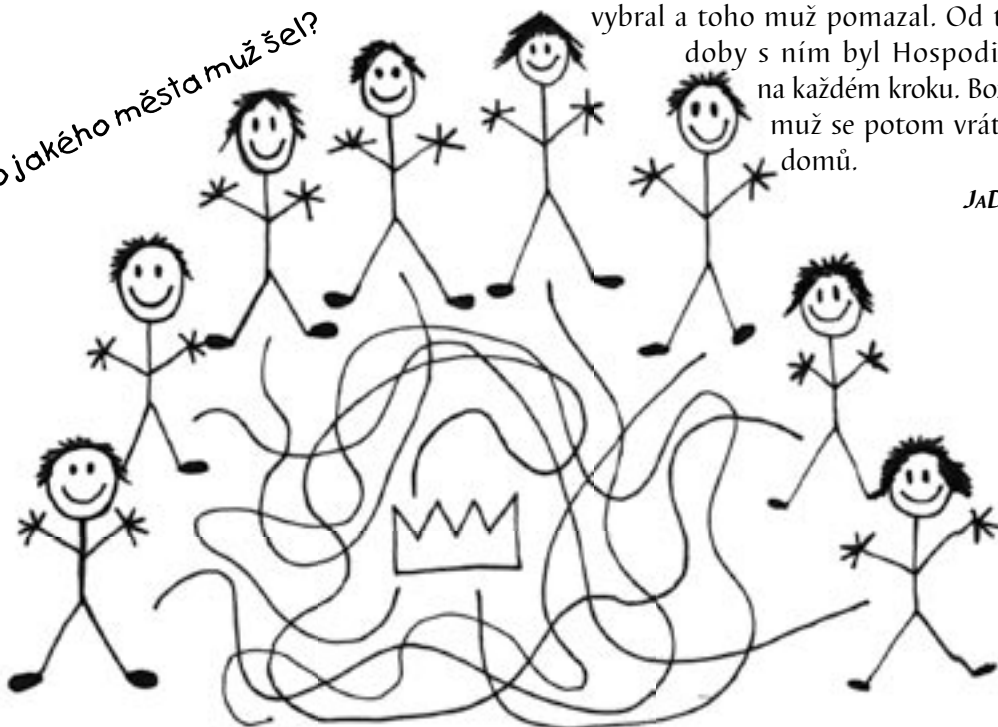
Když muž uviděl syny, přemýšlel, kterého z nich si asi Hospodin vyhlédl, aby se stal králem. Když uviděl prvního syna, pomyslel si, že je to určitě on. Byl vysoký a krásný. Před ním by měli určitě všichni respekt. Ale Hospodin ho zamítl. Člověk se totiž dívá na to, jak člověk vypadá, ale Hospodin se dívá na srdce.

Otec představoval Božímu muži jednoho syna za druhým. Ale ani jednoho z nich Hospodin nevybral. A tak už to vypadalo, že žádného z bratrů Hospodin nevyvolil. Nakonec se muž ještě otce zeptal, jestli jsou to všichni jeho synové, jestli náhodou nemá někde nějakého „zapomenutého“ syna. A otec řekl: „Ještě zbývá nejmladší, ten ale pase stádo.“ Ihned pro něj poslali a nezačali hodovat, dokud nejmladší syn nepřišel. Zanedlouho stál před mužem ryšavý chlapec s krásnými očima a pěkného vzhledu. Toho si Hospodin

vybral a toho muž pomazal. Od té doby s ním byl Hospodin na každém kroku. Boží muž se potom vrátil domů.

Do jakého města muž šel?

JADV

PŘEDSTAVUJE SE

123. ODDÍL - DOBRODRUZI BRNO

V oddíle je nás devět aktivních členů a partu rozšiřují naši přátelé – také z řad dobrodruhů. Mimo našich dvou vedoucích – Mira a Zdena – jsme všichni náctiletí. Jsme oddíl, který vznikl oficiálně v říjnu roku 2005, ale jeho začátky by se daly datovat již na tábore v Zubří u Nového Města na Moravě roku 2004, kdy proběhla první expedice nazvaná „Cesty Dobrodruhů – Poklad Aztéků“, které se zúčastnily starší děti z oddílu Pandý z Brna a Sokolící Tišnov. Druhou expedici, která proběhla v létě roku 2005 na stejném místě, jsme nazvali „Cesty Dobrodruhů – Ve znamení zvěrokruhu“ a zde jsme se již dohodli s brněnskými dětmi na založení nového oddílu, který naváže na předchozí Cesty Dobrodruhů – odtud pramení i název oddílu. Tento zakládací akt jsme udělali na naší říjnové výpravě opět v Zubří. Náš slib nad zakládací listinou dal podnět i k vytvoření znaku našeho oddílu.

Hlavní činností oddílu je poznávání krás přírody – jako daru našeho Stvořitele. Změřili jsme se na našich výpravách na vyhledávání památných stromů a poznávání hradů a zřícenin a máme v této oblasti již dost objeveného.

Naše letní tábory jsme zaměřili na misi, v roce 2006 a 2007 jsme působili v jihočeské vesničce Brloh. Spolupracujeme s dětmi z Třeboňska v jejich misijním díle. Výsledky jsou viditelné, pravidelně nám přibývá těch, kteří by chtěli s námi na další tábor. Ten letošní proběhne v obci Nová Cerekev pod názvem „Expedice Molokai“ a je zaměřen na misionáře Damiána de Veustera, který působil na tomto ostrově mezi malomocnými.

M. VEVERKA

Něco víc o nás se dozvíte i na našich stránkách:

<http://dobrodruzi.webnode.cz/>

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz